Lietas Nr. 134001314
Lietas arhīva Nr. 102AA-0025-14/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese referente **Ināra Rozīte**

tiesneši **Ingrīda Junghāne un Krists Līcis**

Liepājā 2014.gada 27.martā apelācijas kārtībā, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par **/Pers.A/,** personas kods **/personas kods/**, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) **149.^{15}panta ceturtās daļas**, sakarā ar /Pers.A/ apelācijas sūdzību par Saldus rajona tiesas 2014.gada 3.februāra spriedumu.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus,

k o n s t a t ē j a

2014.gada 14.janvārī **/Pers.A/** sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC052136 (turpmāk – Protokols) par to, ka viņš 2013.gada 19.decembrī plkst.15.50, būdams alkohola reibumā, vadīja transportlīdzekli Opel Vectra, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, reģistrēts Lietuvas Republikā, Saldus novadā, Novadnieku pagastā, pa autoceļu Saldus – Kūdras, un nogriezās uz autoceļu Būtnāri-Saldus-Ezere, turpinot transportlīdzekļa vadīšanu līdz ceļa 12.km, virzienā no Saldus uz Ezeri līdz viņu aizturēja policijas darbinieki. Vadītāja /Pers.A/ asinīs konstatētas 2,92 promiles etilspirta koncentrācija, ko apstiprina ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr.19/2 un medicīniskās pārbaudes protokols Nr.29.

Ar šādu rīcību /Pers.A/ pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk – CSN) 4., 34., 39.1.2.punktu.

Pārkāpums kvalificēts pēcLatvijas APK 149.^{15} panta ceturtās daļas.

Ar Saldus rajona tiesas 2014.gada 3.februāra spriedumu (turpmāk - Spriedums) /Pers.A/ atzīts par vainīgu Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz desmit diennaktīm, naudas sodu 1200 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Pirmās instances tiesas sēdē **/Pers.A/** savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā atzinis un paskaidrojis, ka braucis uz mājām Zaņas pagasta /Nosaukums/, tika aizturēts uz Ezeres ceļa. Pats vadījis automašīnu, kas reģistrēta Lietuvas Republikā. Braucis kopā ar dēlu /Pers.B/, kas sēdējis blakus. Nav pretojies, kad policijas darbinieki aizturējuši. Iepriekš alkohola reibumā nav braucis, apgādībā nepilngadīgu personu nav.

Pirmās instances tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus atzinusi, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem, ir pilnībā pierādīta /Pers.A/ vaina Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesa konstatējusi, ka pastāv vainu mīkstinošs apstāklis – savas vainas atzīšana, atbilstoši Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktam. Izvērtējot soda apmēru, ņemts vērā pozitīvais /Pers.A/ darba devēja AS /Nosaukums B/ raksturojums. Izvērtējot /Pers.A/ vainas pakāpi, attieksmi pret nodarījumu, atbildību pastiprinošu apstākļu neesamību, atzinusi, ka sods nosakāms minimālās sankcijas ietvaros, kā arī nav nepieciešama pārkāpēja izolēšana no sabiedrības uz maksimālo sankcijas laiku.

Par tiesas Spriedumu /Pers.A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, lūdzot nepiemērot transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka transportlīdzekļa vadīšana ir maizes darbs. Ja nav vadīšanas tiesību, tad nevar strādāt un pelnīt sev un ģimenei iztiku. Iepriekš nav sodīts, pārkāpumam ir gadījuma raksturs, kurš netiks atkārtots. Ir netaisnīgi, ka attiecībā uz vadīšanas tiesību atņemšanu, tiesai nav iespējams variēt sodu, jo tiesai būtu jāspēj izvērtēt katra gadījuma apstākļus. Sods būtu jāpiemēro izvērtējot apstākļus un pārkāpēja personību.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka lieta izlemjama rakstveida procesā, vadoties no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem atbilstoši Latvijas APK 289.^{21}pantā noteiktajai kārtībai. Apelācijas instances tiesai jauni pierādījumi nav iesniegti.

Novērtējusi pierādījumus izskatāmajā lietā, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai nav iemesla, jo /Pers.A/ vaina 2013.gada 19.decembrī izdarītajā pārkāpumā ir pierādīta ar tiem pierādījumiem, kurus pirmās instances tiesa analizējusi savā nolēmumā un apelācijas instances tiesa tiem pievienojas, atzīstot, ka atbilstoši Latvijas APK 289.^{13}panta trešajai daļai un 289.^{22}panta pirmajai daļai to atkārtota izvērtēšana nav lietderīga.

Nosakot sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu un izdarīšanas apstākļus, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, kā arī vērtēja atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, atzīstot par iespējamu /Pers.A/ piemērot panta sankcijā noteikto minimālo sodu.

Latvijas APK 238.pantā ir nostiprināts, ka administratīvo pārkāpumu lietu lietvedības un izskatīšanas kārtību nosaka šis kodekss un citi normatīvie akti. Tātad lietu izskatīšanas kārtību nosaka Latvijas APK un no šī likuma normām tiesai jāvadās izskatot administratīvo pārkāpumu lietas. Likumdevējs, neparedzot iespēju nepiemērot vadīšanas tiesību atņemšanu vai arī samazināt sankcijā noteikto termiņu, ir skaidri izteicis savu gribu. Likumdevējs imperatīvi ir noteicis soda apmēru un tiesai nav tiesību to nepiemērot.

Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. No Latvijas APK 32.panta ir secināms, ka par administratīvo pārkāpumu nevar tikt piemērots sods ārpus ietvariem, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Apstākļi, kas saskaņā ar Latvijas APK 32.pantu ir ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktās sankcijas ietvaros.

Tiesas kolēģija nekonstatē procesuālus pārkāpumus ne policijas darbinieku, ne rajona tiesas rīcībā, kas ļautu apšaubīt kāda pierādījuma ticamību vai attiecināmību par /Pers.A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Saldus rajona tiesa atbilstoši Latvijas APK 243.pantam, pareizi novērtējusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā. Tiesas kolēģija atzīst, ka pārsūdzētais Spriedums ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas pirmo punktu un 289.^{22}pantu, apelācijas instances tiesa

n o s p r i e d a

Saldus rajona tiesas 2014.gada 3.februāra spriedumu **atstāt negrozītu**, bet /Pers.A/ apelācijas sūdzību **noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams.

Pilna nolēmuma pieejamības datums – 2014.gada 27.marts.

Tiesnese referente I. Rozīte

Tiesnese I.Junghāne

Tiesnesis K.Līcis